

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/141/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114219814
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3114219814.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8 proti žalovaným 1/ E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom mesto S., 2/ U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom mesto S. a 3/ F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. XXX/X, zastúpenému H | P | R Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Bratislava, Galvaniho 7/D, IČO: 51 6423 359, o zaplatenie 5.743,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 3/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/174/2015-261 zo dňa 20. mája 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. vo vzťahu k žalovanému 3/ **p o t v r d z u j e** .
Žalobca **m á** nárok voči žalovanému 3/ na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 1.357,17 eur a o 8,75% ročného úroku z omeškania zo sumy 548,31 eur od 14.03.2013 do zaplatenia /výrok I./, konanie proti žalovanej 1/ zastavil /výrok II./, žalovaným 2/ a 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.752,41 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 14.03.2013 do zaplatenia, všetko do 6 mesiacov po právoplatnosti rozsudku /výrok III./, vo zvyšnej časti žalobu proti žalovaným 2/ a 3/ zamietol /výrok IV./, žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania zo strany žalovanej 1/ /výrok V./ a žalovaným 2/ a 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 30,66 % k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Jána Šoltésa, advokáta v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tamojšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania /výrok VI./. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal od žalovaných 1/ až 3/ zaplatenia sumy 5.743,81 eur, 8,75% ročného úroku z omeškania zo sumy 4.932,95 eur od 14.03.2013 do zaplatenia s tým, že dňa 28.03.2013 uzatvoril zmluvou o postúpení pohľadávok od Slovenskej sporiteľni, a.s. Bratislava, vrátane pohľadávky voči žalovaným 1/ až 3/. Jeho právny predchodca uzavrel so žalovanými 1/ a 2/ dňa 31.05.2005 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovaným 1/ a 2/ ako dlžníkom poskytnutý úver na modernizáciu rodinného domu vo výške 210.000,-Sk t.j. 6.970,72 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 8,60%, s mesačnými splátkami po 2.670,-Sk t.j. 88,63 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 10.06.2005 a poslednej dňa 10.05.2015. Žalovaný 3/ potom uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu Dohodu o ručení k predmetnej úverovej zmluve. Žalovaní si svoj záväzok neplnili, preto Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť predmetného úveru ku dňu 19.02.2013 v celkovej výške 6.008,15 eur. Táto suma pozostávala z nesplatennej istiny 4.932,95 eur, nesplatených úrokov za úver vo výške 751,06 eur, z nesplatených poplatkov vo výške 59,80 eur, z nesplatených úrokov z omeškania vo výške 262,03 eur.

2. Na námietky žalovaného 3/ žalobca predložil amortizačnú tabuľku s rozdelením splátok úveru na splátku istiny a úrokov a uviedol, že do termínu predčasnej splatnosti úveru zostali neuhradené úverové splátky vo výške 2.227,68 eur (z toho istina je 2.156,96 eur) a po zosplatnení zostala nezaplatená istina vo výške 2.156,96 eur, spolu suma 4.384,64 eur. Žalobca trval na uhradení tejto sumy 4.384,64 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 14.03.2013 do zaplataenia a v časti o zaplataenie sumy 1.359,17 eur s príslušenstvom zobral žalobu späť. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ s takýmto čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby so súhlasom žalovaných 1/ až 3/ súd zastavil konanie v časti o zaplataenie sumy 1.359,17 eur s príslušenstvom podľa § 145 a § 146 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/.

3. Lustráciou žalovanej 1/ v Obchodnom vestníku a na základe ňou predloženého uznesenia tunajšieho súdu bolo zistené, že uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 40OdK/542/2018-22 zo dňa 17.012.2018 bol na majetok žalovanej 1/ vyhlásený konkurz, pričom za správcu bola ustanovená JUDr. Zuzana Ondrejkočiová so sídlom kancelárie Nové Mesto nad Váhom, Čsl. Armády 84/22, značka správcu S1657. Uvedenú skutočnosť súd posúdil podľa § 167e ods. 1 a § 166a ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Uviedol, že žalobca v tomto konaní voči žalovanej 1/ uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená v prebiehajúcim konkurze, keďže ide o pohľadávku vzniknutú pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. Súd preto konanie proti žalovanej 1/ bez zbytočného odkladu zastavil. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanej 1/ potom náhradu trov konania nepriznal podľa § 256 ods. 1 a § 257 CSP, nakoľko s ohľadom na dôvod zastavenia konania nie sú dané podmienky pre posudzovanie úspechu vo veci, resp. procesného zavinenia na zastavení.

4. Vo veci samej súd vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že žalobca dňa 28.03.2013 uzatvoril zmluvou o postúpení pohľadávok od Slovenskej sporiteľni, a.s. Bratislava, vrátane pohľadávky voči žalovaným 1/,2/,3/. Túto skutočnosť oznámil žalovaným 1/ až 3/ listami zo dňa 05.04.2013, ktoré žalovaný 2/ prevzal dňa 24.04.2013 a žalovaný 3/ dňa 23.04.2013. Podľa zmluvy o splátkovom úvere právny predchodca žalobcu- Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovanými 1/ až 3/ dňa 31.05.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0273539095, na základe ktorej bol žalovaným 1/,2/ ako dlžníkom poskytnutý úver na modernizáciu rodinného domu vo výške 210.000,-Sk t.j. 6.970,72 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 8,60%, s mesačnými splátkami po 2.670,-Sk t.j. 88,63 eur so splatnosťou prvej splátky dňa 10.06.2005 a poslednej dňa 10.05.2015. Žalovaný 3/ dňa 31.05.2005 uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu Dohodu o ručení k predmetnej úverovej zmluve. Žalovaní 1/ až 3/ si svoj záväzok neplnili, preto Slovenská sporiteľňa a.s. listami zo dňa 20.02.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť predmetného úveru ku dňu 19.02.2013 a vyzvala žalovaných 1/ až 3/ k splateniu celého, vyčísleného dlhu 6.008,15 eur do 10 dní od prevzatia tohto oznámenia. Žalovaní 1/ a 2/ si zásielku neprevzali, žalovaný 3/ ju prevzal dňa 28.02.2013. Podľa bodu 7.6.1. písm. a) a ods. a) všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy, ak klient je v omeškaní so platením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v lehote, ktorú určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

5. Uvedené zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného ku dňu uzavretia zmluvy dňa 31.05.2005, § 497 a § 503 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy, § 52 ods. 2, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v danej veci nie je medzi účastníkmi sporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na charakter zmluvy a charakter strán sporu, na ktorú sa však nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. Na námietku premičania žalovanými súd skúmal, či uplatnené právo nie je premičané. Aj keď ide v danej veci o úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, vzťahujú sa ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka ako lex specialis, ktorý ma podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (bez prechodných ustanovení) prednosť pred ustanovenia Obchodného zákonníka ako všeobecného zákona. Zo zmluvy o splátkovom úvere bolo bez pochybností zistené, že medzi stranami sporu bola dohodnutá splatnosť jednotlivých mesačných splátok vždy do 10. dňa v mesiaci a podľa VOP bola dohodnutá možnosť banky vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru pre prípad porušenia povinnosti žalovaných uhrádzať riadne a včas dohodnuté splátky. K vyhláseniu predčasného zosplatnenia úveru došlo ku dňu 19.02.2013. Podľa súdnej praxe a citovaných ustanovení ak bola v úverovej zmluve dohodnutá možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky (strata výhody splátok), bude potrebné posudzovať začiatok plynutia premičacej doby pri jednotlivých splátkach do tzv. zosplatnenia a premičanie zvyšného dlhu od splatnosti splátky, v dôsledku ktorej žalobca uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu sa jednotlivé mesačné splátky do zosplatnenia t.j. splátky č. 68. (v časti 11,82 eur) a č. 69.-93. premičujú podľa § 52 ods.2, §101 Občianskeho zákonníka v 3-ročnej všeobecnej lehote, počítanej od nasledujúceho dňa po ich splatnosti, teda vždy 11. deň

príslušného mesiaca pre príslušnú mesačnú splátku. Žalobca podal žalobu na súd dňa 02.09.2014 a premlčané na námietku žalovaného 3/ sú mesačné splátky, splatné viac ako 3 roky pred podaním žaloby t.j. splatné pred dňom 10.09. 2011, teda splátky č. 68 v časti 11,82 eur a č. 69. až 75. v celkovej výške 632,23 eur. Podľa žalovaného zvyšná žalovaná suma 3.752,41 eur nie je premlčaná a v tejto časti nevzniesol námietku premlčania. Súd žalobu v časti premlčaných splátok v celkovej výške 632,23 eur s úrokom z omeškania zamietol pre stratu vymáhateľnosti práva. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. sa tento zákon nevzťahuje na predmetnú úverovú zmluvu, preto ju súd nekontroval podľa tohto zákona. Žalobca sa od žalovaných domáhal zaplataenia dohodnutých mesačných splátok, ktoré žalovaní neuhradili, preto súd zaviazal žalovaného 2/ ako dlžníka a žalovaného 3/ ako ručiteľa k povinnosti solidárne zaplatiť zvyšné nezaplatené a mesačné splátky po vyhlásení mimoriadneho zosplatnenia úveru v celkovej výške 3.752,41 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od nasledujúceho dňa po uplynutí 10 dňovej lehoty po zosplatnení až do zaplataenia. Z tohto dôvodu súd neprihliadol na námietku žalovaného 3/ v zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal pomerne úspešnému žalobcovi náhradu trov konania proti pomerne neúspešným žalovaným 2/,3/ vo výške 30,66% (= úspech 65,33% - neúspech 34,67%).

6. Proti tomuto rozsudku do výroku III., ktorým bol zaviazaný spoločne a nerozdielne so žalovaným 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 3.752,41 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 14.03.2013 do zaplataenia, všetko do 6 mesiacov po právoplatnosti rozsudku, podal včas odvolanie žalovaný 3/. Uvedol, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým mu znemožnil ako spotrebiteľovi uplatnenie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň vychádza rozhodnutie z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvedené vychádza najmä z toho, že súd neskúmal zmluvu, z ktorej žalobca odvodzoval svoj právny nárok z hľadiska či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Ako konštatoval aj samotný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, v danej veci išlo o spotrebiteľskú zmluvu, o čom nebol medzi účastníkmi spor. Je síce pravdou, že vzhľadom na znenie § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. súd nemal žiadnu povinnosť kontrolovať predmetnú zmluvu podľa tohto zákona, no uvedené ho nezabavuje povinnosti, aby zmluvu „ex off“ právne posudzoval aj z toho hľadiska či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko šlo o zmluvu spotrebiteľskú. V danej veci došlo k vydaniu platobného rozkazu, ktorý bol vzhľadom na podaný odpor zrušený, pričom žalovaný 3/ vo svojich písomnostiach v konaní (podanie zo dňa 17.05.2016), poukazoval aj na možnú existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Súd sa ale s jeho argumentáciou v tejto časti žiadnym spôsobom nevyporiadal. Ak bol súd toho názoru, že zmluva neprijateľné zmluvné podmienky neobsahuje (keďže vydal platobný rozkaz), mal v rozhodnutí vo veci samej po zrušení platobného rozkazu žalovaných oboznámiť s tým, akým spôsobom zmluvu v tejto súvislosti preskúmal a prečo ju považuje za takú, ktorá neprijateľné zmluvné podmienky neobsahuje, obzvlášť, ak žalovaný 3/ ich existenciu namietal. Ak tak súd neurobil, jeho rozhodnutie možno považovať za nezákonné a nepreskúmateľné. Žalovaný 3/ preto navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu žalovaného 3/ sa vyjadril žalobca, ktorý uvedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne sa v plnej miere stotožňuje. Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

8. K odvolaniu žalovaného 3/ sa vyjadrila aj žalovaná 1/. Uvedla, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasí a nenavrhuje jeho zrušenie.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku III. vo vzťahu k žalovanému 3/ podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného 3/ dodáva nasledovné:

11. Odvolací súd pri preskúmaní veci zistil, že žalovaný 3/ v o svojom písomnom podaní doručenému súdu prvej inštancie dňa 17.05.2016 uviedol, že úverová zmluva, ktorú právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanými 1/ a 2/ je zmluvou spotrebiteľskou a ako taká preto nemôže obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný 3/ namietal, že predmetná zmluva takéto neprijateľné zmluvné podmienky obsahuje, konkrétne uviedol čl. II. Poskytnutie úveru, bod 4., podľa ktorého sa zmluvné strany dojednali, že splatné úroky a poplatky sa dňom splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou a potom čl. III Splácanie Úveru, úrokov a poplatkov, bod 7., podľa ktorého je dlžník povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úroky z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením a dlžník súhlasí s tým, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v tomto poradí.

12. Z odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie uvedenými námietkami žalovaného 3/ o neprijateľných zmluvných podmienkach v predmetnej úverovej zmluve zaoberal a ako posúdil ich dôvodnosť. Toto možno hodnotiť ako nesprávnosť v konaní súdu prvej inštancie, ktorá mohla mať za následok porušenie práva žalovaného 3/ na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd však po preskúmaní veci zistil, že uvedená nesprávnosť v konaní súdu prvej inštancie nemala vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

13. Po späťvzatí žaloby žalobcom v časti o zaplatenie 1.357,17 eur a 8,75 % ročného úroku z omeškania zo sumy 548,31 eur od 14.03.2013 do zaplatenie, zostala predmetom sporu len pohľadávka žalobcu na zaplatenie nezaplatených dojednaných splátok úveru č. 68 až 93 v sume 2.227,68 eur /splátky istiny úveru ako aj dojednaných úrokov z úveru/ a zostatku istiny úveru bez zmluvných úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti v sume 2.156,96 eur. Dôvodnosť takejto pohľadávky žalobcu súd prvej inštancie podľa odôvodnenia svojho rozsudku aj posudzoval a žalobcovi priznal nárok na zaplatenie 3.752,41 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti 632,23 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania žalobu žalobcu zamietol, keď mal za to, že právo žalobcu na zaplatenie uvedenej sumy 632,23 eur, ktorá predstavuje splátky úveru č. 69 až 75 je premičané.

14. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si v spore neuplatňoval /po čiastočnom späťvzatí svojej žaloby/ žiadne dojednané úroky z úveru z iných peňažných prostriedkov ako boli peňažné prostriedky istiny poskytnutého úveru /tu má odvolací súd na mysli úroky z úverov obsiahnuté v splátkach úveru č. 68 až 93, ktorých zaplatenie si žalobca nárokoval/. Rovnako si žalobca v spore neuplatňoval úroky z omeškania vo výške ním určenej ale len v zákonnej výške určenej podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec pokiaľ ide o zarátavanie dlžníkmi platených súm v poradí poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, žalovaný 3/ v spore neuviedol žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, podľa ktorých mali byť platby dlžníkov, alebo ich časti po správnosti /v prípade neprijateľnosti zmluvnej podmienky čl. III Splácanie Úveru, úrokov a poplatkov, bod 7./ zarátané na v spore uplatnené nároky žalobcu. Konkrétnymi skutkovými tvrdeniami tak žalovaný 3/ dôvodnosť uplatnených nárokov žalobcu nespochybnil.

15. K tomu možno ešte uviesť, že platby dlžníkov v danom úverovom vzťahu boli nepravidelné. V roku 2010 títo uskutočnili len 5 platieb v celkovej sume 687,40 eur /oproti sume 1.063,56 eur, ktorá predstavuje 12 mesačných splátok úveru po 88,63 eur splatných v roku 2010, bez poplatku za vedenie úverového účtu, ktorí boli tiež povinní podľa zmluvy platiť/. V roku 2011 dlžníci uskutočnili len dve platby, 110,77 eur dňa 01.02.2011 a 125,- eur dňa 30.07.2011. Za takéhoto stavu splácanie úveru sa nemožno domnievať, že niečo z uvedených platieb malo byť zarátané na pohľadávky žalobcu, ktoré boli priznané rozsudkom súdu prvej inštancie /splátky úveru č. 76 až 93 splatné po 10.8.2011 a istina nesplateného úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti v sume 2.156,96 eur, pretože pohľadávky priznané žalobcovi rozsudkom súdu prvej inštancie boli splatné najskôr dňa 10.8.2011. Ak teda dlžníci v rámci úverového vzťahu žalobcovi plnili pred 10.8.2011, tak žalobca ako veriteľ mohol tieto plnenie zarátať len na svoje splatné pohľadávky /bez ohľadu na ich poradie/ a nemal žiadny dôvod, ale ani zákonnú možnosť tieto platby zarátať na svoje pohľadávky, ktoré si uplatnil v tomto spore a ktorých splatnosť v čase plnení dlžníkov ešte nenastala.

16. Odvolací súd sa tak na základe uvedených záverov domnieva, že ani prípadná neprijateľnosť zmluvných podmienok, na ktoré poukázal žalovaný 3/ nič nemení na dôvodnosti nárokov žalobcu, ktoré mu boli priznané rozsudkom súdu prvej inštancie. Nesprávnosť v konaní súdu prvej inštancie, ktorý sa v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne nevysporiadal so všetkými námietkami žalovaného 3/, tak nemala vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a preto bol tento odvolacím súdom potvrdený.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal voči žalovanému 3/ náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).